

NEPŘÍMÁ ŘEČ / REPORTED SPEECH

- Používáme, pokud chceme říct, že někdo jiný něco řekl.
- Při převodu z přímé řeči dochází ke změně zájmen, může se změnit i slovesný čas.
- Dochází k posunům slovesných časů podle gramatických pravidel

PŘÍMÁ ŘEČ / DIRECT SPEECH

- To , co dotyčný doopravdy řekl přesně slovo od slova, píše se v uvozovkách

Člověk A říká něco člověku B. Člověk B později řekne člověku C, co říká nebo řekl člověk A. = převádění řeči přímé do nepřímé.

PŘÍKLADY:

- A. „Mám psa.“ říká člověk A člověku B. = „I have got a dog.“
- B. **On říká**, že má psa. Říká člověk B člověku C. „**He says** (that) he has a dog.“

Posun času: v případě, že mluvíme o tom, co někdo ŘEKL:

- A. „Mám psa.“ Říká člověk A člověku B. = „I have got a dog.“
- B. On **řekl**, že má psa. Říká člověk B člověku C, vyjadřuje se však, že se rozhovor uskutečnil v minulosti. = **He said** (that) he had a dog. – PŘÍTOMNÝ ČAS PROSTÝ SE POSOUVÁ NA MINULÝ PROSTÝ, ale překládá se jako přítomný. V době kdy člověk A toto prohlašoval, tak toho psa v tom momentě vlastnil, z jeho pohledu to byla přítomnost. (proto překlad v ČJ v přítomnosti)

Musíme si dát pozor, jestli někdo něco ŘÍKÁ nebo ŘEKL.